

Sygn. akt V CSK 703/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa S. C.

przeciwko "L." Spółce Jawnej w S.,

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 31 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa 1004/13,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 zł
(jeden tysiąc osiemset złotych), tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 31 stycznia 2014 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji, którym uchylony został wyrok zaoczny uwzględniający powództwo i powództwo oddalono.

Sąd Apelacyjny, choć wskazał, że powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie zawarł w apelacji wniosku na podstawie art. 380 k.p.c. o zbadanie przez Sąd drugiej instancji również zasadności niezaskarżalnego postanowienia Sądu Okręgowego o przywróceniu pozwanym terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, to jednak dokonał oceny tego postanowienia i podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji, że istniały podstawy do przywrócenia pozwanym terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, gdyż wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło bez ich winy. Podzielił też ustalenia faktyczne i ocenę prawną tego Sądu zarówno co do braku podstaw do zasądzenia dochodzonej kwoty wobec ustalenia przez strony wynagrodzenia ryczałtowego za wykonanie dzieła (art. 632 k.c.), które pozwani zapłacili, jak również co do tego, że dochodzone roszczenie uległo przedawnieniu na podstawie art. 646 k.c.

Skarga kasacyjna powoda oparta została tylko na zarzucie naruszenia art. 168 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powód wskazał przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. konkretyzując je w pytaniu: czy niedopełnienie przez współników spółki cywilnej obowiązków rejestracyjnych, dotyczących wskazania prawidłowego adresu dla doręczeń dla przedsiębiorstwa (art. 47 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym) oraz niepodjęcie reakcji wobec nieprawidłowości dotyczących wykonywania usług przez Poczta Polską, stanowi zawnioną przyczynę uchybienia terminowi do dokonania czynności procesowej?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pomijając to, że przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. są przesłankami odrębnymi, których nie można traktować łącznie ani zamiennie, wykorzystując ten sam przepis do budowania zarówno zagadnienia prawnego jak i potrzeby wykładni (porównaj postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 20 marca 2013 r. III SK 39/12, niepubl.) - przede wszystkim należy stwierdzić, że nie może być skuteczne powołanie się w skardze kasacyjnej na zagadnienie prawne lub potrzebę wykładni przepisu, który nie został wskazany w skardze jako naruszony (tu art. 47 u.K.R.S.), ani przepisu, który nie może być przedmiotem oceny Sądu Najwyższego w ramach skargi kasacyjnej. Ze względu na niezaskarżalność postanowienia Sądu pierwszej instancji o przywróceniu terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, jego prawidłowość może być oceniana przez Sąd drugiej instancji wyłącznie na wniosek apelującego złożony na podstawie art. 380 k.p.c., natomiast możliwość oceny przez Sąd Najwyższy stanowiska Sądu drugiej instancji w tym przedmiocie powstaje wyłącznie wtedy, gdy w skardze kasacyjnej zgłoszony zostanie zarzut naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 380 k.p.c., w zw. z art. 168 k.p.c. oraz wykazane będzie, że naruszenie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.). Brak w rozpoznawanej skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 380 k.p.c., nie pozwala Sądowi Najwyższemu na wypowiedanie się w kwestii dokonanej przez Sąd drugiej instancji oceny zasadności przywrócenia przez Sąd pierwszej instancji terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Tym samym nie może być skuteczne, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie takiej skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanie zagadnienia prawnego dotyczącego przesłanek przywrócenia terminu (kwestii zawinienia w jego naruszeniu) ani potrzeby wykładni przepisu prawa nie wskazanego w podstawach skargi i dotyczącego również tej samej kwestii, która - z braku odpowiednio sformułowanego zarzutu kasacyjnego - w ogóle nie może być przedmiotem oceny Sądu Najwyższego.

Biorąc to pod uwagę należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu Sąd Najwyższy obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 §1, art. 391 §1 i art. 398²¹ k.p.c.